

Βίος τῆς Ἁγίας Γερμανοῦ Σταυροβουνιώτου

[Ορθοδοξία](#)

[Γέροντες](#)

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

(1906-1982)

Από την προφορική Διαθήκη του Γέροντος Γερμανού

«Ποτέ σου μη ζήτησης αξιώματα. Ποτέ σου μη ζήτησης τιμές από τον κόσμο. Ποτέ σου μη ζήτησης να ακουστή το όνομά σου. Να 'σαι πάντα αφανής, άγνωστος στους πολλούς τόσο, ώστε, ει δυνατόν, να μη σε ξέρη κανένας. Και τότε θα σε ξέρη ο Θεός. Εάν ο Θεός θέλη να σε φανερώση, δεν ευθύνεσαι εσύ. Μόνο εσύ να μη φροντίζης να φανής ότι είσαι έτσι και έτσι, ότι τάχα δηλαδή έχεις αρετή, είσαι άξιος κ.λπ. Να ζης με αφάνεια, σαν ξένος και παρεπίδημος, 'ως ο αλλόγλωσσος εν ετερογλώσσοις εν γνώσει καθήμενος', όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος. Να μη αποκτήσης ποτέ σου παρρησία, να μη θέλεις να φαίνεσαι πως κάτι είσαι. Και τέλος, να μη έχης ποτέ, μα ποτέ σου μνησικακία, ούτε ακόμη με τον χειρότερό σου εχθρό. Αλλά αντίθετα να παρακαλής τον Θεό να τους συγχωρήση όλους, να συγχωρήση όλο τον κόσμο».

Ο μακαριστός ηγούμενος της μονής Σταυροβουνίου Γερμανός
(† 31.8.1982)

(Σύντομη αναφορά στην ζωή του)

Γεννήθηκε στο χωριό Αυγόρου της επαρχίας Αμμοχώστου το 1906 από ευσεβείς γονείς, το Νικόλαο και τη Μαργαρίτα, το γένος Χατζηγιώργη. Διαβάζοντας, όταν ήταν μικρός, τον βίο του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, παρακινήθηκε στην απόφαση να ακολουθήσει το μοναχικό βίο.

Σε ηλικία 16 ετών εισήλθε στην Μονή Σταυροβουνίου. Επέδειξε υποδειγματικό ζήλο και αξιοθαύμαστη υπακοή σαν δόκιμος Μοναχός. Πήρε την ρασοευχή σε ηλικία 24 ετών και μετονομάστηκε από Γεώργιο σε Γερμανό μοναχό. Χειροτονήθηκε Διάκονος τον επόμενο χρόνο. Εκάρη Μεγαλόσχημος σε ηλικία 29 ετών και χειροτονήθη Ιερομόναχος στην ηλικία των 38 ετών.

Στα χρόνια που ήταν υποτακτικός τον διέκρινε μεγάλη ταπείνωση, θαυμαστή αυταπάρνηση, ακούραστη εργατικότητα, ιώβεια υπομονή στις θλίψεις, μεγάλη πίστη στις πολλές του δοκιμασίες, ασυναγώνιστη εγκράτεια και απaráμιλλη νηστεία.

Η αγνότητα του βίου του, η αποδεδειγμένη του σύνεση και οι διοικητικές του ικανότητες απετέλεσαν την κύρια αιτία της εκλογής του σε ηγούμενο το έτος 1952, οπότε είχε κοιμηθεί ο προκάτοχός του στην ηγουμενία της μονής, ο αείμνηστος Γέροντας Διονύσιος ο Β' (1948-1952). Σαν ηγούμενος αρεσκόταν στο να δίδει σ' όλους τους τομείς πρώτος το καλό και άριστο παράδειγμα. Πρώτος στην ανεξικακία, στη συγχωρητικότητα, στην πραότητα, στην υπομονή, στην διακονία, στην εργατικότητα, στην σιωπή, στις ιερές ακολουθίες. Καλλιεργούσε με συνέπεια μέσα στην ψυχή του την αδιάλειπτη προσευχή.

Κορυφαίος καρπός της όλης αγίας βιοτής του και της συνεχούς προσευχής του ήταν ο θείος έρωτας προς τον Εσταυρωμένον Ιησούν. Απαύγασμα μάλιστα αυτού του θείου έρωτα και ξεχείλισμα συνάμα της ευγενέστατης ψυχής του ήταν και οι ωραιότατοι έμμετροι στίχοι με τους οποίους, από καιρού εις καιρόν, ήθελε να εκφράσει, κατά το δυνατόν, με ταπεινές εγκόσμιες λέξεις τα υπερκόσμια βιώματά του.

Κορυφαία αρετή του ήταν επίσης η ενσυνείδητη αφάνεια. Απέφευγε με κάθε τρόπο οποιαδήποτε προβολή του προς τον έξω κόσμο αλλά και προς τους ανθρώπους γύρω του. Φρόντιζε να κρύβει με κάθε επιμέλεια τις αρετές του, γι' αυτό και ελάχιστοι μπόρεσαν να αναγνωρίσουν τον ανεκτίμητο θησαυρό που κρυβόταν κάτω από την κατά κανόνα ευτελή του εμφάνιση. Όσο όμως κι αν ο ίδιος κρυβόταν, οι πλούσιοι καρποί του πνευματικού του αναστήματος ήταν φανεροί και αδιαμφισβήτητοι. Η μετά δακρύων αδιάλειπτη προσευχή του, η αγγελική

παράστασή του ενώπιον του φρικτού θυσιαστηρίου του Κυρίου κατά την ώρα της θείας Λειτουργίας και το μοναδικό και ανεπανάληπτο παράδειγμα της όλης παρουσίας του απέδωσαν πλουσιώτατη καρποφορία, όχι μόνο στην ίδια τη Μονή του, αλλά και γενικότερα στον γυναικείο Μοναχισμό της Κύπρου, που άνθισε και στηρίχθηκε χάρις κυρίως στους δικούς του αγώνες.

Δεν είναι υπερβολή να λεχθεί ότι για μεγάλο διάστημα ο Γέροντας Γερμανός υπήρξε η ουσιαστική καρδιά της αυθεντικής, της αληθινής ζωής ταπεινών και αγίων μορφών, που κοσμούσαν και στήριζαν πνευματικά το νησί μας. Υπήρξε μάλιστα άριστος Πνευματικός-Εξομολόγος και καθοδήγησε πλήθη του λαού μας στη μετάνοια και στη γνήσια πνευματική μεταστροφή προς τον Κύριο. Μόνο ο ουρανός γνωρίζει τις πραγματικές διαστάσεις του τεράστιου πνευματικού του έργου, που με τόση επιμέλεια κι αφάνεια επετέλεσε.

Όλη του η ζωή ήταν μία ζώσα μαρτυρία του ζώντος Ιησού.

Η επίγειά του βιοτή επιστεγάστηκε με μαρτυρικό τέλος, κάτι που και ο ίδιος ενδόμυχα το ποθούσε και το επιζητούσε, όπως κάποτε το εκμυστηρεύθηκε σε πνευματικό του αδελφό. Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτής της ιδιαίτερης χάριτος, να τύχουν δηλαδή οσιομαρτυρικού τέλους, αξιώθηκαν εκλεκτοί άγιοι της Εκκλησίας μας, όπως π.χ. ο Όσιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης.

Το απόγευμα της 31ης Αυγούστου 1982, τελευταίας ημέρας του Εκκλησιαστικού έτους και ημέρας αφιερωμένης κατ' εξοχήν στην Παναγία, που τόσον λάτρευε ο άγιος Γέροντας, ενώ επέστρεφε από ολόήμερη σκληρή εργασία στους ελαιώνες οδηγώντας το τρακτέρ της μονής, κατέπεσε σε απότομη χαράδρα, όπου βρήκε μόνος και αβοήθητος μαρτυρικό θάνατο.

Έτσι, με το τέλος του εκκλησιαστικού έτους, ετελεύτησε ο μακαριστός Γέροντας, μια γνήσια εκκλησιαστική μορφή, του οποίου η όλη ζωή ήταν ουσιαστικά μια διαρκής θυσία, μία αδιάλειπτη λειτουργία. Και με την έναρξη της νέας εκκλησιαστικής περιόδου, μετατέθηκε, αναμφίβολα, εκεί όπου επιτελείται η αέναη Λειτουργία, στο άνω θυσιαστήριο! Οι μοναχοί, που τον αναζητούσαν επίμονα όλο εκείνο το απόγευμα, τον βρήκαν τελικά την άλλη μέρα σε νεκρική και προσευχητική στάση, με τα πόδια και τα χέρια του σταυρωμένα, ορατό σημείο της πνευματικής του εργασίας, ακόμη και κατά τις τελευταίες του εκείνες επώδυνες στιγμές του μαρτυρικού του θανάτου, που, σαν ωδίνες κάποιου άλλου τοκετού, τον εισήγαγαν στην αιωνιότητα.

Το νεκρό του σώμα παρέμεινε θαυματουργικά εύκαμπτο ακόμη και μετά παρέλευση περισσότερο από 24 ώρες, μέχρι την ώρα της ταφής του. Σημείο και αυτό που

παρατηρείται κυρίως σε Οσίους της Εκκλησίας.

Το Ζωντανό του παράδειγμα παραμένει ανεξίτηλα χαραγμένο στις καρδιές των Πατέρων του μοναστηριού του, που, με τις ευλογίες του, προσπαθούν να ενθουμούνται και να υπακούουν στις πατρικές του συμβουλές και υποθήκες. Αιωνία αυτού η μνήμη!

“ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΩΝ”

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

Πηγή:impantokratoros.gr